

Warszawa, dnia 30 września 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 614/20

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

protokolant: protokolant sądowy Kamila Kutyla

4. przy udziale prokuratora Anety Ostromeckiej

po rozpoznaniu dnia 30 września 2021 r.

5. sprawy N. W., syna S. i W., ur. (...) w S.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

7. na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

9. z dnia 21 stycznia 2020 r. sygn. akt II K 1373/18

11. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec N. W. oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 kk na okres próby 2 (dwóch) lat; na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku; na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę za obie instancje w kwocie 60 (sześćdziesiąt) zł oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 614/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 21 stycznia 2020 roku, sygn. akt II K 1373/18,	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	N. W.	Stan majątkowy	Informacja Epuap	98
2.1.1.2.	N. W.	Niekarany	Nie figuruje w danych o karalności sądowej	109
2.1.1.3.	N. W.	Prowadzi ustabilizowany tryb życia, pracuje, w miejscu zamieszkania postrzegany jako osoba spokojna, nie wchodząca w konflikt z prawem,	Wywiady środowiskowe sporządzone przez kuratora	83-84 99-100
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		-----		-----
1.6. Ocena dowodów				

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	Informacja E-puap	Informacje wynikające ze wskazanego dokumentu nie budzą wątpliwości i należy uznać je za udowodnione	
2.1.1.2	Dane o karalności sądowej	Informacje wynikające ze wskazanego dokumentu nie budzą wątpliwości i należy uznać je za udowodnione	
2.1.1.3	Wywiady środowiskowe sporządzone przez kuratora	Informacje wynikające ze wskazanych dokumentów nie budzą wątpliwości i należy uznać je za udowodnione	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
		-----	-----
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Rażącej surowości orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę sytuacji życiowej, zawodowej, rodzinnej oskarżonego, który musi zarabiać na życie, zajmować się synem i matką, która potrzebuje jego pomocy i zawiezienia do lekarza. Ponadto oskarżony prowadzi firmę budowlaną, a zabranie dokumentu prawa jazdy na tak długi okres czasu uniemożliwia wykonywanie działalności gospodarczej, przywiezienia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>materiałów i pracowników. Zdaniem oskarżonego kara jest niewspółmierna do zawinienia. Oskarżony domaga się sprawiedliwego osądzenia i traktowania wszystkich obywateli RP na równi wobec prawa.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja oskarżonego zasługuje na uwzględnienie w zakresie, w jakim spowodowała zmianę na korzyść oskarżonego N. W. poprzez warunkowe umorzenie postępowania i złagodzenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.</p> <p>Należy wskazać, że Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie. Ustalenia faktyczne oparte zostały na podstawie całokształtu materiału</p>				

dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, ocenionego w sposób prawidłowy z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Sąd podzielił również ustalenia sądu I instancji co do winy N. W., która nie była kwestionowana przez skarżącego.

Na wstępie podnieść należy, że w myśl art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Dokonując oceny materiału dowodowego Sąd odwoławczy doszedł do wniosku o istnieniu podstaw do zastosowania wobec oskarżonego powyższej instytucji, gdyż w realiach rozpoznawanej sprawy można przyjąć, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie są znaczne. Faktem, nie budzącym wątpliwości jest, iż oskarżony N. W. prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, który przekroczył w niewielkim stopniu dolny ustawowy próg stanu nietrzeźwości. Wskazać należy, że w miejscu zatrzymania oskarżonego w godzinach wieczornych w sobotę w październiku natężenie ruchu nie było duże. W swoich wyjaśnieniach oskarżony stwierdził, że w sobotę wieczorem po pracy wypił dwa piwa i otrzymał telefon od mamy, która nagle źle się poczuła i prosiła o jego przyjazd. Bez zastanowienia wszedł i pojechał do

domu rodzinnego.
Biorąc pod uwagę
miejsce
zamieszkania
oskarżonego i
miejsce zatrzymania
przez policję,
oskarżony
przejechał tego
wieczoru odległość
ok.9 km.
Zasygnalizować
jednak należy, iż
sposób poruszania
się pojazdu
prowadzonego przez
oskarżonego nie
wzbudził podejrzeń
po stronie
funkcjonariuszy
Policji, powodem
zatrzymania
oskarżonego była
rutynowa kontrola.

W tym stanie rzeczy
wina oskarżonego
nie budzi
wątpliwości,
zwłaszcza, iż on
sam przyznał się do
popelnienia
zarzucanego mu
czynu. Spełniona
tym samym jest
pierwsza z
podstawowych
przesłanek do
warunkowego
umorzenia
postępowania.

W kontekście
powyższych
wywodów stwierdzić
jednocześnie należy,
iż społeczna
szkodliwość czynu
nie jest znaczna.
Nie deprecjonując

istoty naruszonego
dobra, bowiem Sąd
Okręgowy
dostrzega, iż
stwierdzony u
oskarżonego stan
nietrzeźwości
(0,68‰) z całą
pewnością
powodował
zaburzenie
sprawności
psychomotorycznej i
w każdej chwili
mógł stać się
przyczyną wypadku
lub kolizji drogowej,
to jednak w realiach
niniejszej sprawy
należy odnotować,
iż nie doszło do
wyrządzenia żadnej
szkody. W obliczu
zaś okoliczności
towarzyszących
zdarzeniu nie sposób
mówić o groźbie
szkody, która
sugerowałaby
odmienny pogląd.
Podkreślić warto,
że zagrożenie dla
dóbr osobistych
postrzegać można
jedynie w kategorii
abstrakcyjnego, a
nie konkretnego
i bezpośredniego,
skoro pojazd
prowadzony był
przez oskarżonego
prawidłowo i nie
sprowadzał żadnego
niebezpieczeństwa
dla innych
uczestników ruchu
drogowego. Nie
doszło zatem do
wyrządzenia
jakiegokolwiek

szkody, a rozmiar grożącej postrzegać wypada jako znikomy i pozbawiony konkretyzacji.

Faktem, nie budzącym wątpliwości jest, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, który wyraźnie przekroczył progową wartość stężenia alkoholu dla przyjęcia stanu nietrzeźwości tj. 0,5 ‰. Należy jednak wziąć pod uwagę, że od oskarżonego pobrano trzykrotnie krew w odstępie godziny, 2 i 3 godzin od zatrzymania. Sprawozdanie z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego w płynach ustrojowych wykazało, że we krwi pobranej o godz. 21:00 stwierdzono 0,68 ‰ alkoholu etylowego, we krwi pobranej o godz. 22:00 stwierdzono 0,50 ‰ alkoholu etylowego, we krwi pobranej o godz. 23:00 stwierdzono 0,36 ‰ alkoholu etylowego. Stan nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 kk zachodzi, gdy zawartość alkoholu

we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Uzyskane wyniki badań wskazują, że tylko pierwszy wynik spełnia kryterium stanu nietrzeźwości, a oskarżony znajdował się w końcowej fazie wchłaniania i rozpoczęcia fazy eliminacji alkoholu z organizmu, co potwierdza wersję wyjaśnień oskarżonego dotyczącą zarówno ilości, rodzaju jak i czasu spożycia alkoholu ok. godz. 19:00.

Wprawdzie z reguły nawet przy takim stężeniu alkoholu obserwuje się u osób zaburzenia sprawności ruchowej, w tym osłabienie refleksu, obniżenie samokontroli oraz błędną ocenę własnych możliwości. Tym niemniej u oskarżonego zatrzymujący go funkcjonariusze policji nie obserwowali żadnych zaburzeń koordynacji ruchu. Ponadto kierujący został zatrzymany do rutynowej kontroli

drogowej, a jego styl jazdy nie wzbudził żadnych podejrzeń patrolu policji. Wskazać należy, iż z punktu widzenia medyczo-toksykologicznego określonym zaburzeniom psychomotorycznym wynikającym z działania alkoholu etylowego nie zawsze można przyporządkować określone objawy kliniczne ani też wartości liczbowe stężeń alkoholu we krwi. Brakuje bowiem niezawodnych schematów, które można by stosować w takich przypadkach. Praktyka wskazuje na występowanie znacznej liczby omyłek przy próbach korelacji występujących zaburzeń czynności z poziomem alkoholu we krwi lub wydychanym powietrzu. Należy jednak podkreślić, że wszelkie opisywane w literaturze fachowej korelacje między obserwowanymi zaburzeniami czynności kierujących a stężeniem alkoholu we krwi mają charakter wyłącznie

statystycznych uogólnień i nie dotyczą indywidualnego przypadku. Ta sama osoba może wykazywać objawy intoksykacji przy niskich stężeniach alkoholu we krwi, a przy innej okazji może być diagnozowana jako trzeźwa przy wysokim poziomie alkoholu we krwi. Objawy kliniczne stanu nietrzeźwości ustala się na podstawie wyników odpowiednich badań lekarskich. Według klasycznych zasad sądowo-lekarskich rozpoznanie stanu nietrzeźwości opiera się na stwierdzonych objawach klinicznych, wynikach analizy poziomu alkoholu we krwi oraz poznaniu okoliczności poprzedzających i towarzyszących spożyciu alkoholu.

Zdaniem Sądu stopień nietrzeźwości jaki stwierdzono u oskarżonego, nie wiązał się w tym konkretnym przypadku z upośledzeniem reakcji psychofizycznych

oskarżonego, skoro funkcjonariusze policji nie zaobserwowali żadnych widocznych oznak wpływu tego stanu nietrzeźwości na styl jazdy kierującego.

Niewątpliwie oskarżony naruszył podstawowy obowiązek ciążyący na kierowcy (zachowania trzeźwości), a tym samym regulę ostrożności o fundamentalnym wręcz znaczeniu dla bezpieczeństwa komunikacji, aczkolwiek stopień tego naruszenia ocenić wypada jako niewielki, głównie ze względu na malejące stężenie alkoholu w organizmie sprawcy. Okolicznością łagodzącą jest także motywacja oskarżonego, który tego wieczoru spożywał piwo i nie zamierzał kierować samochodem, ale skłoniła go do tego informacja o złym stanie zdrowia matki. Wypadkowa ogółu tych okoliczności o charakterze przedmiotowo – podmiotowym prowadzi do konkluzji, że społeczna

szkodliwość czynu
przypisanego
oskarżonemu nie
jest znaczna.

Postawa procesowa
oskarżonego oraz
jego wyjaśnienia
wskazują, że
poczuwa się do
odpowiedzialności
za popełniony czyn
skoro przyznał się do
winy.

Niewątpliwie N.
W. jest mężczyzną
dojrzałym, o
ukształtowanej już
osobowości,
właściwym stanie
rozwoju
umysłowego i
odpowiednim
zasobie
doświadczenia
życiowego, a więc
jest podmiotem
zdatnym do
przypisania
zawinienia. Nie
sposób doszukać
się także po
stronie oskarżonego
jakiegokolwiek
atypowej sytuacji
motywacyjnej, dla
której mógłby on nie
dać posłuchu normie
sankcjonowanej
określonej w art.
178a § 1 kk.
Jednakże nagła
sytuacja związana z
telefonem od matki
i powód dla którego
oskarżony kierował
tego wieczoru
samochodem
wydatnie wpływają

na umniejszenie stopnia winy oskarżonego, który nie przekracza poziomu określonego w art. 66 § 1 kk, a zatem nie jest znaczny.

Analiza pozostałych elementów wymienionych w treści art. 115 § 2 k.k. pozwala sformułować wnioski o spełnieniu kolejnej już przesłanki warunkującej dopuszczalność zastosowania instytucji z art. 66 § 1 k.k.

Uzasadnionym jest także przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego N. W., co znajduje potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym, w szczególności w sporządzonych wywiadach środowiskowych. Składa się na nią łączna ocena postawy oskarżonego, jego właściwości, dotychczasowego sposobu życia jak i zachowania po naruszeniu normy prawnej. Oskarżony jest osobą niekaraną, prowadzi

ustabilizowany tryb życia, prowadzi własną działalność gospodarczą – usługi budowlane, swoją pracę traktuje z dużym zaangażowaniem i poświęca jej każdą chwilę. W środowisku lokalnym posiada pozytywną opinię, kilka lat temu zmienił swoje życie i nie jest widywany w środowiskach negatywnego odniesienia. Postrzegany jest jako osoba spokojna, nie wchodząca w konflikt z prawem. Posiada dorosłego syna z którym łączą go dobre relacje (k.99-100). Należy także mieć na względzie to, że oskarżony posiada pozytywną opinię na miejscowym komisariacie i nie są prowadzone wobec niego żadne inne postępowania karne. W ocenę postawy oskarżonego N. W. jako zasługującej na zastosowanie wobec niego warunkowego umorzenia postępowania wpisuje się także jego postawa procesowa: przyznał się do popełnienia czynu i w żaden sposób nie utrudniał postępowania

karnego.

Oczywistym jest, iż przyznanie się do winy jest prawem oskarżonego, ale jest także i niewątpliwie wyrazem rzeczywistego zrozumienia nieprawidłowości swego postępowania.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności podzielić należy uznać, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego, tj. w szczególności nie popełni nowego przestępstwa, a to zaistniałe miało faktycznie w jego życiu charakter całkowicie incydentalnego.

Warto podkreślić, iż dotychczas oskarżony również jako kierowca zachowywał się poprawnie. Jak wynika z informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego podsądny dopuścił się aż 17 wykroczeń (k.56-57). Miały one miejsce prawie 4 lata temu, co pozwala na przyjęcie, iż ukarania przed

24.09.2017r.

odniosły pożądaný skutek skoro po tamtej dacie nie odnotowano popełnienia przez niego innych wykroczeń drogowych.

Sąd Odwoławczy warunkowo umarzając postępowanie karne ustalił okres próby na okres 2 (dwóch) lat. Oskarżony w tym czasie pozostanie pod kontrolą organów wymiaru sprawiedliwości i będzie poddany weryfikacji trafności wystosowanej wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. W ocenie Sądu Odwoławczego za zasadne należy uznać orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku, a zatem na okres minimalny wynikający z treści art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 3 k.k. Zgodnie z treścią tych przepisów zakaz prowadzenia pojazdów przy warunkowym umorzeniu postępowania można orzec od roku do lat

dwóch. Orzeczenie zakazu ma na celu ukształtowanie zarówno u sprawcy jak i w społeczeństwie świadomości, iż zachowanie kierowcy, który świadomie naruszył normę z art. 178a § 1 k.k. jest nieopłacalne i związane jest z konsekwencjami, które mogą mieć znaczący wpływ na codziennie funkcjonowanie, jak też utrwalenie prawidłowej postawy sprawcy.

Prawidłowo również Sąd I instancji doszedł do przekonania o zasadności orzeczenia wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 złotych. Orzeczona suma ma istotną wartość ekonomiczną dla oskarżonego, który prowadzi firmę budowlaną i zarabia ok. 10 000 zł, co też pozwala sądzić, iż przyczyni się do przestrzegania przez niego porządku prawnego w przyszłości. Te dwa

<p>elementy zastosowanej represji karnej, z których pierwszy będzie wymagał od oskarżonego zupełnie innej organizacji sposobu przemieszczania się w okresie roku, a drugi wysiłku finansowego, aby potrzebną sumę zgromadzić, są niewątpliwie realnymi i prawdziwymi dolegliwościami, które przemawiają za przyjęciem, iż wobec oskarżonego zastosowana została właściwa reakcja prawna: stanowiąca stosowną odpłatę, ale także dająca szansę na poprawę.</p> <p>Reasumując Sąd Odwoławczy uznał, że zarzut oskarżonego jest zasadny.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O złagodzenie orzeczonego na okres 3 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym ;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.		
Wobec zasadności zarzutu apelacji, Sąd Odwoławczy zastosował wobec oskarżonego środek probacyjny w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego na okres 2 lat, orzekając jednocześnie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku i świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 złotych.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	-----	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
-----	-----	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku		

sądu pierwszej instancji			
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwiążle o powodach uchylenia			
-----	-----		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Wobec spełnienia wszystkich przesłanek z art. 66 § 1 i 2 k.k. zastosowano wobec oskarżonego N. W. środek związany z poddaniem sprawcy próbie tj. warunkowe umorzenie postępowania na okres 2 lat. Zgodnie z art. 67 § 3 kk umarzając warunkowo postępowanie karne Sąd Okręgowy orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł wymienione w art. 39 pkt 7 kk oraz zakaz prowadzenia pojazdów wymieniony w art.			

39 pkt 3 kk na okres roku.		
5.3.1.4.1.	-----	~~# art. 454 § 1 k.p.k.~~
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Brak numeracji	Biorąc pod uwagę obecną sytuację materialną oskarżonego, w tym stałe i wysokie dochody z prowadzonej działalności	

	gospodarczej Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie.	
7. PODPIS		